

Sygn. akt: I C 1228/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Edyta Leśnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2018 r. w K.

sprawy z powództwa I. G.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki I. G. kwotę 7730,98 zł (siedem tysięcy siedemset trzydzieści złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 maja 2017 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki I. G. kwotę (...),70 (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. orzeka zwrot powódce I. G. kwoty 115,30 zł (sto piętnaście złotych trzydzieści groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 39,12 zł (trzydzieści dziewięć złotych dwanaście groszy) tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka I. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 7 843,75 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podniosła, że w dniu 18 kwietnia 2017 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, na skutek którego powstała szkoda majątkowa w mieniu powódki – samochodzie marki B. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia w dacie szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego (...) S.A. V. (...) w W.. Powódka zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia. Pozwany przyjął zgłoszenie szkody i po przeprowadzeniu procesu likwidacji szkody odmówił przyjęcia odpowiedzialności za szkodę i wypłaty odszkodowania.

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wniosł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda co do zasady i co do wysokości. Zakwestionował odpowiedzialność ubezpieczonego za szkodę mogącą powstać wskutek zdarzenia z dnia 18 kwietnia 2017 r. Zakwestionował również

wyliczenie wysokości roszczeń powoda dochodzonych w niniejszym postępowaniu wskutek uszkodzeń powstałych w pojeździe marki B. nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 18 kwietnia 2017 r. oraz twierdzenia powoda dotyczące kosztów naprawy pojazdu w związku z tym zdarzeniem. Pozwany podniósł, iż odszkodowanie wypłacane jest przez ubezpieczyciela dopiero wówczas, gdy w sposób nie budzący wątpliwości zostanie ustalony zakres odpowiedzialności cywilnej wskazanego sprawcy za zaistniałą szkodę. Ustalone przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego okoliczności nie dają podstaw do ustalenia winy ubezpieczonego. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego do uszkodzenia samochodu marki B. nr rej. (...) doszło z winy kierującego tym pojazdem M. Ś., wobec czego pozwany odmówił wypłaty odszkodowania z tytułu szkody w tym pojeździe mającej być skutkiem zdarzenia z dnia 18 kwietnia 2017 r. Pozwany podniósł, iż istotnym jest ustalenie czy poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu i jakie koszty w związku z tym poniósł. O ile poszkodowany nie dokonał naprawy pojazdu wyliczenie kosztów naprawy powinno odbyć się przy uwzględnieniu średnich stawek rynkowych przy pomocy metody kosztorysowej.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka I. G. jest właścicielem pojazdu marki B. nr rej. (...) (bezsporne)

W dniu 18 kwietnia 2017 r. na rondzie (...) w K. doszło do kolizji drogowej, w której uczestniczyły samochód marki B. nr rej. (...) kierowany przez M. Ś. oraz samochód marki B. o nr rej (...) kierowany przez P. H.. Przed zaistnieniem kolizji kierujący samochodem marki B. nr rej. (...) M. Ś. jadąc ulicą (...) od strony M. wjechał na pas wewnętrzny skrzyżowania skanalizowanego o ruchu okrężnym z zamiarem zjechania na trzecim zjeździe. Znajdując się na skrzyżowaniu przed planowanym zjazdem ze skrzyżowania przez ulicę (...) prawidłowo prawym kierunkowskazem zasygnalizował zamiar zjazdu z wewnętrznego pasa ruchu i opuszczenia skrzyżowania. Kierujący samochodem marki B. o nr rej. (...) P. H. jadąc ulicą (...) od strony G. zamierzając na skanalizowanym skrzyżowaniu jechać prosto (zjechać drugim zjazdem) nieprawidłowo wjechał na zewnętrzny pas skrzyżowania. Na pas ten powinni wjeżdżać kierujący pojazdami zamierzający na skrzyżowaniu zjechać pierwszym zjazdem, na co wskazywały znaki poziome na jezdni przez skrzyżowaniem. P. H. po wjechaniu na skrzyżowanie na zewnętrzny pas powinien zjechać pierwszym zjazdem ze skrzyżowania. P. H. nie zjechał na pierwszym zjeździe ze skrzyżowania, jadąc dalej prosto nie ustąpił pierwszeństwa dla kierującego samochodem marki B. nr rej. (...) M. Ś. jadącego wewnętrznym pasem i sygnalizującego prawym kierunkowskazem zamiar zmiany pasa ruchu i zjechania ze skrzyżowania, w wyniku czego samochód marki B. o nr rej. (...) uderzył w prawy bok samochodu marki B. nr rej. (...).

(dowód: zeznania świadków M. Ś. k. 150, 151, P. H. k. 150 -151, M. P. k. 151, D. K. k. 151, K. G. k. 151, opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych S. T. k. 174-192)

W wyniku kolizji doszło do uszkodzeń prawego boku samochodu B. (...) a mianowicie kierunkowskazu bocznego, listwy ochronnej błotnika, nadkola, drzwi przednich, listwy ochronnej drzwi przednich i tylnych, słupka, progu, drzwi tylnych. Koszt naprawy uszkodzeń samochodu B. (...) powstałych w wyniku kolizji z dnia 18 kwietnia 2017 r. przy użyciu fabrycznych części zamiennych wynosi brutto 7730,98 zł. Pojazd nie został dotychczas naprawiony.

(dowód: kosztorys naprawy pojazdu – wydruk akt szkody k. 66-68, opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych S. T. – k. 174-192, zeznania świadków M. Ś. k. 150, 151, P. H. k. 150 -151, K. G. k. 151, zeznania powódki I. G. k. 211, dokumentacja fotograficzna – wydruk akt szkody k. 110-128).

Samochód marki B. o nr rej. (...) w dacie zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. V. (...) w W..

(dowód: bezsporne)

Szkoda powstała w samochodzie marki B. nr rej. (...) została niezwłocznie zgłoszona pozwanemu. Powódka na piśmie w dniu 26 kwietnia 2017 r. dokonała zgłoszenia szkody przedstawiając okoliczności jej powstania. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 18 maja 2017 r. odmówił wypłaty odszkodowania, ze

wskazaniem , iż brak podstaw do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu ubezpieczenia pojazdu marki B. nr rej. (...)

(dowód: pisma – k.6-7,8 , wydruk akt szkody k. 56-57, 72 , bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem pomiędzy stronami był fakt ubezpieczenia samochodu marki B. nr rej. (...) u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany kwestionował natomiast odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu ubezpieczenia OC pozwanego za zaistniałe zdarzenie wynikającą z zawartej umowy ubezpieczenia OC, negując odpowiedzialność ubezpieczonego za szkodę mogącą powstać wskutek zdarzenia z dnia 18 kwietnia 2017 r. , kwestionując przy tym okoliczności faktyczne wskazane przez powoda , za wyjątkiem okoliczności wyraźnie przyznanych. W szczególności pozwany wskazywał na brak podstaw do uznania kierującego samochodem marki B. nr rej (...) P. H. za sprawcę szkody. Pozwany zakwestionował również wyliczenie wysokości roszczeń powoda dochodzonych w niniejszym postępowaniu wskutek uszkodzeń powstałych w pojeździe marki B. nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 18 kwietnia 2017 r. oraz twierdzenia powoda dotyczące kosztów naprawy pojazdu w związku z tym zdarzeniem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków S. T. (opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych – k. 174-192.).

Sąd w całości podzielił wnioski i wywody opinii. Została ona sporządzona z uwzględnieniem wiedzy fachowej koniecznej do jej wydania, po dokładnej analizie okoliczności sprawy. Biegły w sposób szczegółowy dokonał analizy okoliczności zdarzenia w tym przedstawionych przez jego uczestników i pozostałych świadków zdarzenia. Szczegółowo określił także koszt naprawy pojazdu. Ustalenia biegłego w tym względzie, w ocenie Sądu, są logiczne i znajdują oparcie w materiale dowodowym. Opinia jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego , nie została zakwestionowana przez strony.

W szczególności biegły ustalił mechanizm powstania szkody , uwzględniając zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz materiał fotograficzny z miejsca zdarzenia (k. 78-79) wskazujący na znaki poziome usytuowane na skrzyżowaniu, na którym doszło do przedmiotowego zdarzenia. Jak wynika z opinii biegłego kierujący samochodem marki B. o nr rej. (...) P. H. podczas wjazdu na skrzyżowanie o ruchu okrężnym skanalizowane znakami poziomymi znajdującymi się na jezdniach dojazdowych do skrzyżowania nie zachował szczególnej ostrożności a zwłaszcza nie zastosował się do oznakowań poziomych na jezdni , zamierzając na skrzyżowaniu jechać prosto (zjechać ze skrzyżowania drugim zjazdem), nieprawidłowo wjechał na skrzyżowanie na zewnętrzny pas i w czasie dojeżdżania do pierwszego zjazdu zamiast zjechać tym zjazdem zgodnie z oznakowaniem poziomym, kontynuował jazdę zewnętrznym pasem nie zachowując szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa samochodowi marki B. nr rej. (...) , sygnalizującemu zamiar zmiany pasa ruchu i zjazdu ze skrzyżowania na lewy pas ul. (...) powodując uderzenie w prawy bok tego pojazdu. Bezpośrednią przyczyną kolizji był brak zachowania szczególnej ostrożności i nieprawidłowo wykonane manewry przejazdu przez skrzyżowanie przez kierującego samochodem B. o nr rej (...) P. H.. Kierujący samochodem marki B. nr rej. (...) jadąc wewnętrznym pasem na skrzyżowaniu nie mógł się spodziewać , iż kierujący samochodem marki B. nr rej. (...) nie dostosuje się do oznakowań skanalizowanego skrzyżowania o ruchu okrężnym , jadąc wewnętrznym pasem mógł nie widzieć , czy kierujący samochodem B. nr rej. (...) zewnętrznym pasem skrzyżowania sygnalizuje zamiar zjazdu ze skrzyżowania , z uwagi na ustawienie pojazdów.

Odnosząc się do okoliczności powstania szkody Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. Ś.. Świadek ten w sposób spójny i logiczny opisał swoje zachowanie jako kierującego samochodem marki B. nr rej. (...) przed kolizją w tym w szczególności co do prawidłowej jazdy tego świadka wewnętrznym pasem ruchu na rondzie , zasygnalizowaniem zamiaru zjazdu ze skrzyżowania prawym kierunkowskazem jak też braku możliwości uniknięcia kolizji. Na wiarę

zasługują także zeznania świadka M. Ś. co do nieprawidłowego manewru P. H. kierującego samochodem B. nr rej. (...), który jadąc prawym pasem nie zjechał z ronda wbrew oznakowaniu, albowiem w tym zakresie zeznania znajdują potwierdzenie w relacjach policjantów co do organizacji ruchu na miejscu zdarzenia jak też materiale fotograficznym jak też w relacji P. H.. Na wiarę zasługują także zeznania M. Ś. odnośnie zakresu uszkodzeń samochodu marki B. nr rej. (...) w wyniku kolizji, zakres uszkodzeń nie był sporny pomiędzy stronami. Zeznania M. Ś. znajdują potwierdzenie w relacji funkcjonariuszy policji przeprowadzających interwencję dotyczącą kolizji M. P. i D. K. tak co do okoliczności zdarzenia jak i usytuowania znaków na rondzie. Z zeznań tych świadków wynika, iż kierujący samochodem B. nr rej. (...) P. H. (jadący od strony W.) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, przyznał się do spowodowania zdarzenia oraz przyjął mandat.

Zeznania świadka P. H. zasługują na wiarę w części w jakiej przyznaje, iż kierując samochodem marki B. nr rej. (...) nr rej. W 626 wjechał na rondo - zewnętrzny pas ruchu, jechał prosto, wybrał zły pas ruchu, nie zwrócił uwagi na znaki poziome na jezdni, przy policjantach przyznał, że jest sprawcą zdarzenia, albowiem w tym zakresie zeznania te są zgodne z relacją pozostałych świadków. Jednocześnie na podstawie relacji P. H. nie można stwierdzić, iż M. Ś. zachował się w sposób nieprawidłowy, w szczególności świadek nie kwestionuje tego, że M. Ś. sygnalizował zamiar zjazdu w prawo, stwierdzając, że tej okoliczności nie pamięta. Zeznania P. H. co do nadmiernej prędkości samochodu B. nr rej. (...) nr rej. (...), który według świadka „jechał lekko za szybko” nie zasługują na wiarę, są mało precyzyjne, nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach.

Zeznania K. G. nie wnoszą istotnych okoliczności do sprawy, albowiem nie obserwowała ona drogi w momencie kolizji. Na wiarę zasługują zeznania tego świadka co do miejsca uderzenia w samochód poszkodowanego – od strony pasażera z przodu, albowiem w tym zakresie są zgodne z innymi dowodami zebranymi w sprawie.

Zeznania powódki I. G. nie wnoszą istotnych okoliczności do sprawy w zakresie ustalenia przebiegu zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do niej pojazd marki B. nr rej. (...), Nie była ona świadkiem kolizji, fakt kierowania tym pojazdem przez M. Ś. w chwili zdarzenia jest bezsporny. Sąd dał wiarę zeznaniom powódki co do niedokonania naprawy uszkodzeń pojazdu marki B. nr rej. (...) do chwili obecnej, brak jest okoliczności podważających te twierdzenia.

Mając na względzie zeznania wyżej wskazanych świadków oraz wnioski opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż sprawcą szkody zaistniałej w samochodzie marki B. nr rej. (...) należącym do I. G. w wyniku zdarzenia z dnia 18 kwietnia 2017 r. jest P. H. kierujący samochodem marki B. nr rej. (...), który wykonując nieprawidłowo manewry przejazdu przez skrzyżowanie oraz nie zachowując szczególnej ostrożności nie ustąpił pierwszeństwa samochodowi marki B. nr rej. (...) powodując uderzenie w prawy bok tego pojazdu.

Zakres uszkodzeń w samochodzie marki B. nr rej. (...) nie był sporny i został ustalony w toku postępowania likwidacyjnego (kosztorys naprawy pojazdu – wydruk akt szkody k. 66-68). Sporna była natomiast wysokość kosztów przywrócenia samochodu do stanu sprzed szkody. Powołany w niniejszej sprawie biegły z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków ustalił, że koszt naprawy uszkodzeń samochodu marki B. nr rej. (...) powstałych w wyniku kolizji z dnia 18 kwietnia 2017 r. przy przyjęciu stawki za robociznę stosowana w regionalnych zakładach rzemieślniczych w wysokości 100 zł/rbg oraz fabrycznych części zamiennych wynosi brutto 7730,98 zł. Sąd podzielił opinię także w tej części, biegły w sposób prawidłowy uwzględnił zakres czynności niezbędnych do przywrócenia samochodu do stanu sprzed szkody przy użyciu fabrycznych części zamiennych oraz przyjęciu stawki za robociznę stosowaną w regionalnych warsztatach rzemieślniczych.

Na tle powyższego, podkreślenia wymaga, że z art. 361§2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. W szczególności obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody nie polega na ograniczaniu należnego stronie odszkodowania przez wybór najtańszych sposobów jej naprawienia, ale na takim

postępowaniu w trakcie zdarzenia powodującego szkodę i bezpośrednio po nim by ograniczyć rozmiar szkody w sensie faktycznym. Poszkodowany ma prawo wyboru w jakim warsztacie naprawczym dokonana naprawy; decydujące znaczenie mają ceny na rynku lokalnym, a nie średnie ceny ogólnokrajowe. Poszkodowany może dokonać też wyboru czy naprawa zostanie dokonana nowymi częściami oryginalnymi czy też częściami nieoryginalnymi lub używanymi. Niewątpliwą granicą możliwości domagania się pokrycia kosztów przywrócenia stanu poprzedniego jest wartość pojazdu przed wyrządzeniem szkody (wyrok SA Gdańsk z dnia 05-02-2015 I ACa 506/14)

W tym stanie rzeczy nie można podzielić twierdzeń pozwanego o konieczności przyjęcia przy wyliczeniu kosztów naprawy samochodu wartości części zamiennych przy wyborze metody kosztorysowej przy uwzględnieniu średnich stawek rynkowych.

Podstawą roszczenia powoda jest odpowiedzialność cywilna sprawcy szkody. Przy obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego – sprawcy. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów nie może zawierać dalej idących ograniczeń, co do przedmiotu ubezpieczenia i zakresu obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń niż wynikające z Ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t.: Dz.U. z 2013 r. poz. 392 ze zm.). W szczególności, stosownie do art. 13 ust. 2 tej ustawy, odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Zatem jedynym, przewidzianym prawem, ograniczeniem odpowiedzialności ubezpieczyciela, jest wysokość sumy gwarancyjnej, której przekroczenie w sytuacji rozpatrywanej sprawy nie wchodzi w grę.

Z kolei odpowiedzialność sprawcy szkody objętego ubezpieczeniem u pozwanego wynika z art. 436§2 KC w zw. z art. 415 KC.

Koszt naprawy pojazdu powódki został prawidłowo ustalony przez biegłego na kwotę 7730,98 zł, wobec czego należało uwzględnić żądanie powódki do tej kwoty(pkt I wyroku) , natomiast żądanie powódki ponad tę kwotę oddalić jako nieuzasadnione .

Sąd za uzasadnione uznał roszczenie w zakresie odsetek. Stosownie do art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t.: Dz.U. z 2016r., poz. 2060 ze zm.), ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Pisemne zgłoszenie szkody pozwanemu przez powódkę zostało złożone w dniu 26.04.2017 r., stąd odszkodowanie winno zostać wypłacone najpóźniej do dnia 26.05.2017r. Skoro w określonym terminie nie zostało wypłacone, to w świetle art. 476 w zw. z art. 481§1 i 2 KC uzasadnione jest roszczenie powoda o zapłatę odsetek od dnia następnego po upływie terminu. Jednocześnie dysponentem roszczenia w tym zakresie była strona powodowa, wobec czego stosownie do art. 321 kpc Sąd orzekł o odsetkach od zasądzonej kwoty stosownie do żądania pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc , mając na względzie, iż powódka uległa tylko co do nieznacznej części swego żądania, wobec czego Sąd włożył na pozwanego obowiązek zwrotu powódce wszystkich kosztów procesu , na które składa się opłata od pozwu w kwocie 393 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.800 zł oraz uiszczona zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 384,70 zł.

O zwrocie niewykorzystanej zaliczki uiszczonej przez powódkę orzeczono na podstawie art. 80 ust. 1 i 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd jednocześnie na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł o obowiązku poniesienia przez pozwanego kosztów sądowych związanych ze stawiennictwem świadków w kwocie 39,12 zł.